

**[Rager.]**

der er dyr for Københavns kommune. Det er undertiden blevet sagt, at Københavns kommune kræver meget. Nej, Københavns kommune kræver ikke meget, men een ting vil vi meget gerne have: en gennemgang af forholdene, så Københavns kommune kan blive retfærdigt behandlet.

Regeringen fremsatte for nogen tid siden et lovforslag vedrørende privatbanerne. Ifølge dette lovforslag vil staten overtage 85 pct. af reguleringstillægget til pensionsudgifterne. Jeg gør i den forbindelse opmærksom på, at Københavns kommune også har nogle privatbaner; de går her i gaderne og kaldes ganske vist for sporvogne, men de virker i mange henseender som privatbaner. Det er mærkeligt, at man ikke i forslaget har taget hensyn til dette forhold, men jeg går jo ud fra, at når andre kan få 85 pct. i tilskud til pensionerne, vil Københavns kommune også kunne få det. Det ærede medlem hr. Aksel Møller, der som borgmester på Frederiksberg ved, at hans kommune er med til at betale til disse pensioner, vil sikkert støtte mig i den betragtning, jeg her fremsætter.

Jeg beklager, at jeg ikke med større varme har kunnet gå ind for det fremsatte lovforslag; jeg ville gerne have været i den situation, at jeg kunne gøre det, for så havde det været et forslag, der ganske anderledes gav Københavns kommune, hvad den har fortjent.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller udtalte håb om, at færdselskommissionens arbejde vil føre til gode resultater, og det ærede medlem pegede iøvrigt på, at de forskellige problemer kommunerne imellem bedst løses stykkevis. Ja, det ærede medlem fik jo i sin ministertid nedsat en færdselskommission, men ellers nåede det ærede medlem som minister jo aldrig andet end at få gennemført et lovforslag, hvorefter vi har fået så mange borgmestre i Københavns omegn, at det er helt utroligt. Men det kan jo være, den nuværende højtærede indenrigsminister vil fortsætte denne stykkevis reformering; i så fald ville jeg egentlig gerne spørge — og det vil den højtærede indenrigsminister måske kunne udtale sig lidt om —: Hvad er det første, vi kan vente? Er det noget, som kan hjælpe på Køben-

havns kommunes dårlige stilling? For vi trænger til det.

**Indenrigsministeren (Carl Petersen):** Må jeg takke de ærede ordførere for tilslutningen til lovforslaget. Selvom der er fremsat kritiske bemærkninger, må jeg nok tage de faldne udtalelser som udtryk for tilslutning.

Jeg vil også gerne takke voldgiftsretten og dens formandsskab, som har gjort det forberedende arbejde. Det væsentligste resultat af formandsskabets arbejde blev jo dette, at man mener, den revision af udligningsordningen, der bør foretages, må udskydes nogle år, indtil folketingsåret 1958—59. Der er heller ikke tvivl om, at vi i disse år er inde i en stærk udvikling og kan påpege en række opgaver, som bør tages op i forbindelse med spørgsmålet om udligningen mellem hovedstadskommunerne. På et enkelt område har voldgiftsretten dog altså ment at man allerede nu bør foretage visse ændringer i udligningsloven, således at udligningen blev ført, skal vi sige nærmere henimod det, som voldgiftsretten følte var det retfærdige.

Jeg ved ikke, om der skal nedsættes et udvalg til behandling af lovforslaget. Hvis det bliver tilfældet, kan vi selvfølgelig der nærmere drøfte de synspunkter, som her er blevet fremført.

**Rager:** For en ordens skyld vil jeg bare sige, at jeg ikke på nogen måde blev skuffet, fordi den højtærede indenrigsminister ikke svarede på mit spørgsmål om, hvilket forslag der bliver det næste med hensyn til ordningen af de storkøbenhavnske kommuners indbyrdes forhold. Jeg havde nemlig ikke troet, at den højtærede minister på stående fod kunne svare derpå, men jeg forstår på den anden side, at under udvalgsbehandlingen vil den højtærede minister lægge det frem for os.

Hermed sluttede forhandlingen.

*Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.*

**Rager:** Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.